

Prošedivělý šedesátník došel pružným krokem k mikrofonu na malém pódiu v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Prostor podobný rozsáhlé hale, z něhož se odchází chodbou do soukromých částí nebo dál k jednacímu sálu, byl tím posledním místem, kam se dostanou novináři. Dříve mohli i s kamerami dál, až k jednacímu sálu. To ale často způsobovalo, že poslanci, kteří nechtěli být vystaveni nepříjemným otázkám, prostě do jednacího sálu nechodili. A tak na návrh předsedy Sněmovny (zrovna musel vysvětlovat druhé nemanželské dítě) poslanci novinářským štábům zakázali vstup. Jediné místo, kde se potkávali s objektivy kamer, tak byla právě tato hala.

Na opálené, pečlivě oholené politikově tváři bylo vidět napětí. Bleskově se rozhlédl po přítomných novinářích a viditelně se mu ulevilo. Všechny obličeje znal a věděl, že se nedočká žádného nepříjemného překvapení. Snad jen vytáhla reportérka z Českého rozhlasu by se zase mohla ptát na dotační dary. To ho ale neznervózňovalo. Odpověď už opakoval tolikrát, že se mu o ní i zdálo.

Spolu s ním měl vystoupit předseda Sněmovny, což byl zároveň místopředseda vládnoucího hnutí. Ten řekne, co bude třeba. Formálně je to sice třetí nejvýznamnější figura na politické šachovnici státu, jinak ale panák. Udělá poslušně to, co mu šéfové řeknou. A on, Jiří Fousek, je jedním z jeho šéfů.

Před mikrofony sněmovního pódia viděl rutinéry, s těmi vycházet uměl. Občas každému z nich pustil exkluzivní informaci o pozadí vyjednávání vládních opatření. Jednodenní úspěch v podobě citace jeho textu ostatními jim zajišťoval klid v redakcích. Jiří Fousek to s novináři dovedl. Dnes o žádné otravné otázky opravdu nestál, neměl dobrý den. Věděl, že Poslaneckou sněmovnou neprojde jedno z vládních opatření. Navýšení plateb pojišťovným bylo pro jeho stranu klíčové a jeho čeká další výstup s premiérem, předsedou jeho strany, který pro ostrá slova nejde daleko. Vlastně ani jiná používat neumí.

A k tomu včera policie zatkla jeho spolustraníka. Za nájemnou vraždu. Celé dopoledne PR tým řešil, jak tuhle noční můru zahladit. Což o to, kdyby šlo o zpronevěru, ukradené dotace, nebo dokonce i korupci, to tým jeho spin doktorů vyřešit uměl. Ale vražda je moc. Krátké prohlášení by snad mohlo trochu zklidnit situaci. Hlavně se do případu moc nezaplést, distancovat se a vyčkat, až se to přežene... Takový by měl být efekt pracně vzniklého prohlášení.

Jiří Fousek tušil, že právě tento případ může být v budoucnosti problém. Proto souhlasil, že to bude on, kdo vystoupí a vymezí se. Klidným a vlídným hlasem vysloví důvěru policii i víru, že jde buď o nedorozumění, nebo o selhání jednotlivce. Nejdříve se hluboce nadechnout a pak na zlomek vteřiny zadržet dech, aby nasadil pevný a pěkně hluboký hlas. Hlavou mu v tu chvíli běžely poučky hlasových poradců. Každé úterý odpoledne ho učí pracovat s intonací, gesty, očima, vysvětlují mu všechny triky, jejichž výsledkem je, že není důležité, co říká, ale jak to říká. Hlas si posadil pěkně.